

C-707/18. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2018. november 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunalul Timiș (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. október 30.

Felperes:

Amărăști Land Investment SRL

Alperesek:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Az alapeljárás tárgya

Kereset, amelyben felperes lényegében az alperesek adómegállapítási határozatával és adóellenőrzésről készült jelentésével szemben általa benyújtott panasz tárgyában hozott határozat hatályon kívül helyezését, az őt kiegészítő héaösszeg megfizetésére kötelező ezen aktusok részleges hatályon kívül helyezését, valamint az alpereseknek a szóban forgó összeg és az ahhoz kapcsolódó kamatok megfizetésére való kötelezését kéri.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az [Európai Unió működéséről szóló szerződés] EUMSZ 267. cikk szerint a Bíróságnak a közös hozzáadottérték-adó rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.) 24., 28. és 167. cikkét, valamint 168. cikkének a) pontját azzal összefüggésben kell értelmezni, hogy egyes műveletek olyan

„beruházási költségeknek” minősíthetők-e, amelyek után az adófizetésre kötelezett személy a héát levonhatja.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelvet és különösen annak 24., 28., 167. cikkét és 168. cikkének a) pontját, hogy az átruházás időpontjában az országos közhiteles ingatlan-nyilvántartásba (telekkönyv) be nem jegyzett és a kataszterbe fel nem vett ingatlanok adásvétele keretében a vevő – mint adófizetésre kötelezett személy –, aki szerződés alapján kötelezettséget vállal arra, hogy saját költségén megteszi az ezen ingatlanok közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzéséhez szükséges lépéseket, az eladó számára szolgáltatást nyújt vagy a saját ingatlan-beruházásához kapcsolódó olyan szolgáltatásokat vesz igénybe, amelyek tekintetében el kell ismerni a héa levonásához való jogot?
- 2) Értelmezhető-e úgy a 2006/112 irányelv, és különösen annak 167. cikke és 168. cikkének a) pontja, hogy a felperesnél – mint adófizetésre kötelezett személynél – felmerült azon költségek, amelyek olyan ingatlanok közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzése alkalmával terhelik őt, amely ingatlanok tekintetében a vevőt megilleti annak joga, hogy a tulajdonjog jövőbeni átruházását követelje, és amelyeket olyan eladók ruháztak át a vevőre, amelyek az ingatlanokon fennálló saját tulajdonjogukat az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyeztették be, beruházást előkészítő tevékenységnek minősíthetők-e, amelyek után az adófizetésre kötelezett személyt a héa levonásához való jog illeti meg?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelvet, és különösen annak 24., 28., 167. cikkét és 168. cikkének a) pontját, hogy a felperesnél – mint adófizetésre kötelezett személynél – felmerült azon költségeket, amelyek a javára átruházott olyan ingatlanok közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzése alkalmával terhelik őt, amelyek tekintetében a vevőt megállapodás alapján megilleti az a jog, hogy a tulajdonjog olyan eladók általi jövőbeni átruházását követelje, amelyek az ingatlanokon fennálló saját tulajdonjogukat az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyeztették be, az eladók részére nyújtott szolgáltatásoknak kell minősíteni egy olyan összefüggésben, amelyben az eladó és a vevő arról állapodtak meg, hogy az ingatlanok ára a telekkönyvvel kapcsolatos műveletek ellenértékét nem tartalmazza?
- 4) A 2006/112 irányelv értelmében a tulajdonjog eladó által történő jövőbeni átruházásának követeléséhez való, a vevőt megillető jog tárgyát képező, átruházott ingatlanokhoz kapcsolódó adminisztratív költségeket, nem kizárólagosan a közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzés költségeit is beleértve, kötelezően az eladónak kell-e viselnie? Vagy az ezeket a költségeket – a felek megállapodása alapján – a vevő vagy az

ügyletben résztvevő bármely fél viselheti, aminek következtében az érintett felet megilleti a héa levonásához való jog?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és ítélezési gyakorlat

A 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése, 24. cikkének (1) bekezdése, 28. és 167. cikke, valamint 168. cikkének a) pontja

1996. február 29-i Inzo kontra Belgische Staat ítélet (C-110/94, EU:C:1996:67);
2000. március 21-i Gabalfrisa és társai ítélet (C-110/98-C-147/98, EU:C:2000:145)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (a közigazgatási perekről szóló 554/2000. sz. törvény)

A 8. cikk (1) bekezdésének első mondata: „Az a személy, akinek valamely törvény által elismert jogát vagy jogos érdekét valamely egyoldalú közigazgatási aktus megsértette, és aki nem találja kielégítőnek a panaszára adott választ, illetve aki a 2. cikk (1) bekezdésének h) pontjában foglalt határidőn belül nem kapott választ, az aktus részleges vagy teljes hatályon kívül helyezése, az elszenvedett kár megtérítése, illetve adott esetben a nem vagyoni kár megtérítése iránti keresetet nyújthat be az illetékes közigazgatási bírósághoz.”

A 18. cikk (1), (3) és (6) bekezdése: „A bíróság adott esetben a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kereset elbírálása során a közigazgatási aktust részlegesen vagy teljes egészében hatályon kívül helyezheti, a hatóságot közigazgatási aktus meghozatalára, más dokumentum kiadására vagy meghatározott közigazgatási cselekmény [...] végzésére kötelezheti. A bíróság a kereset elbírálása során – a felperes erre irányuló kérelme esetén – az okozott vagyoni és nem vagyoni károk megtérítéséről is rendelkezik [...]. A bíróság minden esetben – az érintett fél kérelmére – a rendelkező részben teljesítési határidőt tűzhet és a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott szankciót állapíthat meg.”

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (az adókédekről szóló 571/2003. sz. törvény)

A 271. cikk (2) bekezdése: „Azt az adóalanyt, aki a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna.”

A 281. cikk (6) bekezdése: „Tárgyi eszközök, ezen belül ingatlanok átruházása esetén a teljesítés napja az a nap, amikor a vagyontárgyak feletti, tulajdonosként való rendelkezéshez való jog átszáll. Ettől eltérően a részletfizetést tartalmazó szerződések és – a lízingszerződések kivételével – minden más olyan szerződés

esetén, amelynek értelmében a tulajdonjog legfeljebb az abban rögzített utolsó összeg megfizetésekor száll át, a teljesítés napja az a nap, amikor a jogosult a vagyontárgyat megkapta.”

A 297. cikk (4) bekezdése: „Az adófizetésre kötelezett személy a beszerzést terhelő adót levonhatja a következő műveletek esetén: a) adóköteles műveletek [...]”.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 (az adókodexről szóló 227/2015. sz. törvény végrehajtása céljából az 1/2016. sz. kormányrendelettel elfogadott rendelkezések)

A 67. cikk (4) bekezdése: „Azt a személyt, akinek tárgyi bizonyítékokkal megerősített szándéka, hogy az adókodex 269. cikkének értelmében vett önálló gazdasági tevékenységbe kezdjen, és e gazdasági tevékenység megkezdéséhez szükséges költségek viselésébe és/vagy előzetes beruházásokba kezd, adófizetésre kötelezett személynek kell tekinteni, aki e minőségében cselekszik, aki az adókodex 297. cikke értelmében jogosult az általa megvalósítandó és adólevonási jogot keletkeztető műveletekre tekintettel a részéről felmerült kiadások és/vagy beruházások után fizetendő vagy megfizetett adót azonnal, a tevékenysége tényleges gyakorlása megkezdésének bevétele nélkül levonni.”

Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (a polgári törvénykönyvről szóló 287/2009. sz. törvény)

A 885. cikk (1) bekezdése: „Eltérő törvényi rendelkezések hiányában az ingatlan-nyilvántartásban szereplő ingatlanokon fennálló dologi jogok mind a felek jogviszonyában, mind pedig harmadik személyekkel szemben kizárólag e jogoknak a nyilvántartásba vételt igazoló cselekmény vagy tény alapján történő, ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésével szerezhetők meg.”

886. cikk: „A törvény eltérő rendelkezése hiányában valamely dologi jog a dologi jogok megszerzésére vagy megszűnésére vonatkozó szabályok alapján módosítható.”

888. cikk: „Az ingatlan-nyilvántartásba vételre közjegyzői okirat, jogerős ítélet, öröklési bizonyítvány vagy – a törvény erre vonatkozó rendelkezése esetén – közigazgatási hatóság által elfogadott más aktus alapján kerül sor.”

A 893. cikk a) pontja: „Dologi jog kizárólag a) olyan személlyel szemben jegyezhető be, aki a kérelem iktatásának napján a bejegyzéssel érintett jog jogosultjaként szerepel a nyilvántartásban; [...]”

1244. cikk: „A törvényben meghatározott eseteken felül az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő dologi jogokat helyettesítő vagy keletkeztető megállapodásokat – semmisség terhe mellett – közokiratba kell foglalni.”

1672. cikk: „Az eladót a következő főbb kötelezettségek terhelik: 1) a vagyontárgya tulajdonjogának vagy – adott esetben – az elidegenített jogának átruházása; 2) a vagyontárgy átadása; 3) jog- és kellékszavatosság vállalása a vevővel szemben.”

1676. cikk: „Ingatlan adásvétele esetén a tulajdonjognak az eladóról a vevőre történő átruházása az ingatlan-nyilvántartásról szóló rendelkezések hatálya alá tartozik.”

1719. cikk: „A vevőt a következő főbb kötelezettségek terhelik: a) az értékesített vagyontárgyak átvétele; b) az eladási ár megfizetése.”

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperest 2014-ben, egy hozzávetőlegesen 4000 ha alapterületű telken fekvő mezőgazdasági üzem létrehozása és működtetése céljából alapították. A társaság e tevékenységének folytatása céljából jelenleg egy két szakaszból álló eljárás keretében mezőgazdasági földterületeket vásárol fel. Az első szakaszban a jövőbeni eladók és a felperes – mint jövőbeni vevő – adásvételi előszerződést kötnek, amelynek alapján a felperest illeti annak a joga, hogy a földterület tulajdonjogát követelje. A törvény által a szerződések megkötését illetően előírt, adminisztratív jellegű formai követelmények teljesítése után következik a második szakasz, vagyis az adásvételi szerződések megkötése, amelyek révén a felperes megszerzi a földterületek tulajdonjogát.
- 2 A felperes a beruházási tevékenység megfelelő megvalósítása érdekében díjfizetés ellenében egyes szakosodott vállalkozások és közvetítő társaságok, ügyvédek, közjegyzők szolgáltatásait, telekkönyvi és topográfiai szolgáltatásokat vett igénybe, hogy ellenőrizze az adásvétel tárgyát képező földterületek jogi helyzetét, és hogy elvégezze az adásvételi szerződések tényleges megkötését megelőző összes tevékenységet.
- 3 A felperes e szolgáltatások szükségességét arra való hivatkozással igazolta, hogy a tevékenysége gyakorlásának helyeként szolgáló földrajzi területen a földterületek szét vannak darabolva, kis alapterülettel rendelkeznek, és nem szerepelnek az ingatlan-nyilvántartásban. A törvény értelmében az ingatlan-adásvételi szerződések megkötésének érvényességéhez a földterületeknek szerepelniük kell az ingatlan-nyilvántartásban, és az ügyletben eladóként részt vevő személynek az ingatlan-nyilvántartásban a földterület tulajdonosaként kell szerepelnie; a felperes helyzetében tehát a földterületek közvetlen módon nem szerezhetők meg, és a fent említett két szakaszból álló eljárás lefolytatására van szükség.
- 4 A szóban forgó földterületek telekkönyvezésének költségeit a felperes a jövőbeni eladókkal szemben nem számlázza ki, és azokat ténylegesen nem a jövőbeni eladók viselik. A földterületek adásvételére vonatkozó előszerződés szövegébe ezért egy olyan feltételt illesztettek be, amelynek révén a jövőbeni eladó annak elfogadásáról nyilatkozik, hogy a jövőbeni vevő (felperes) saját költségére végzi

el a telekkönyvvel és a földterület ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésével kapcsolatos ügyiratok gyűjtésére és szerkesztésére, a földterület ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésével kapcsolatos dokumentumok hitelesítésére és nyilvántartásba vételére irányuló összes cselekményt, mivel azok szükségesek ahhoz, hogy a szóban forgó földterület közjegyzői okiratba foglalt adásvételi szerződés tárgyát képezhesse.

- 5 A felek a fent említett műveletek értékét előzetesen, hektáronként 750 euróban határozták meg. Ezenfelül a szerződésben kötbérről rendelkeztek; ennek alapján, ha a jövőbeni eladó – akár neki felróható, akár bármely más okból – a kitűzött határidőn belül nem teljesíti a szerződés megkötésére vonatkozó kötelezettségét, a felperesnek felróható okok esetét kivéve a felperes részére megteríti a felperes részéről az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéssel kapcsolatban felmerült költségeket, és hektáronként 2000 eurónak megfelelő összegű kártérítést fizet.
- 6 Ami a szerződésben rögzített árat illeti, a felek az adásvételi előszerződés értelmében abban állapodtak meg, hogy a felperes az előszerződés megkötésének időpontjában a földterületek teljes árát megfizeti, amely ár nem tartalmazza a földterületek telekkönyvezéséhez kapcsolódó, továbbra is külön kezelendő értéket.
- 7 A felperes 2017. január 23-án 73 828 román lej (RON) összegű hea visszatérítése iránti kérelmet nyújtott be az adóhatósághoz, ezt követően az adóhatóság adóellenőrzést végzett, amely március 15-én a 2017. március 15-én kelt adóellenőrzési jegyzőkönyvvel és a 2017. március 15-én kelt adómegállapítási határozat elfogadásával zárult, amellyel az adóhatóság helyt adott a kért összeg visszatérítése iránti kérelemnek. Az adóhatóság mindazonáltal a felperes által az eladók javára nyújtott szolgáltatás ellenértékének megfelelő, 209 522 RON összegű adóalap után további, 41 911 RON összegű megfizetendő heakülönbözetet állapított meg. Ezt az adóalapot a 2016. december 31-én megkötött végleges adásvételi szerződésekkel érintett földterületek 74,43 hektár alapterülete és a hektáronkénti 750 euró szorzataként határozta meg.
- 8 E tekintetben az adóhatóság kiemelte, hogy a hektáronkénti 750 euró vagyontárgyak átruházásának fejében a felperes által az eladók javára nyújtott szolgáltatás ellenértéke. Álláspontja szerint a felperes a földterület megszerzése fejében megfizetett egy adott árat, de emellett az eladóknak szolgáltatást is nyújtott, és az eladók viselik a földterületek ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének és az adásvételi szerződések közokiratba foglalásának költségeit. Az adóhatóság lényegében egyrészt azt állapította meg, hogy a felperes ezeket a (hea hatálya alá tartozó műveleteket magukban foglaló) szolgáltatásokat saját nevében, de mások javára nyújtotta, másrészt pedig azt, hogy a szolgáltatásnyújtás az adásvételi szerződések közokiratba foglalásának napjától kezdve vált esedékessé.
- 9 A felperes az előzetes közigazgatási eljárás keretében megtámadta a terhére megállapított kiegészítő heaösszeggel kapcsolatos adómegállapítási határozatot,

az adóhatóság pedig elutasította ezt a panaszt. Ebben az összefüggésben a felperes a kérdést előterjesztő bírósághoz keresetet nyújtott be, amely az alapeljárás tárgyát képezi.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei

- 10 A felperes lényegében azt állítja, hogy az elvégzett ügyletek általa viselt, hektáronként 750 eurónak megfelelő költsége beruházáshoz kapcsolódó költségnek minősül, amelyet olyan adóköteles ügyletek megvalósítása céljából viselt, amelyek után levonhatja a vonatkozó héát.
- 11 Ami az *első kérdést* illeti, a felperes előadja, hogy az adásvételi előszerződés megkötésének időpontjától kezdve az ingatlanokon fennálló tulajdonjog átruházásának követelésére vált jogosulttá. Mivel a felperes ezen ingatlanokat birtokba vette, és azokon követelése áll fenn, és közvetetten meg kell, hogy szerezzé az említett vagyontárgyak tulajdonjogát, hasznosítja azokat. A felperes álláspontja szerint a működtetésbe az ingatlanokkal kapcsolatban elvégzett előzetes cselekmények is beletartoznak. Ezeket az előzetes cselekményeket, például az ingatlan nyilvántartásba vételét úgy kell tekinteni, hogy azok a felperes kereskedelmi tevékenységének részét képezik, mivel az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés hiányában a földterületek tulajdonjogára harmadik felekkel szemben nem lehet hivatkozni és az nem képezheti adásvételi szerződés tárgyát, és a felperes adóköteles ügyleteket nem végezhetne. A jelen ügyben a felperes által elvégezni kívánt adóköteles ügylet éppen az általa megvásárolni kívánt földterület mezőgazdasági hasznosítása.
- 12 Ami a *második kérdést* illeti, a felperes előadja, hogy a földterületnek az ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzésével kapcsolatban felmerült költségeket nem a jövőbeni eladók viselik, és azokat a földterületek ára sem tartalmazza, hanem azok önálló kiadást képeznek és az elvégzett ingatlan-beruházáshoz kapcsolódó költségeknek minősülnek. E tekintetben a felperes az Inzo ítéletre hivatkozik, amelyben a Bíróság kimondta, hogy amikor az adóhatóság héafizetésre kötelezett személyként elismert egy olyan társaságot, amely szándékát fejezte ki arra, hogy adóköteles ügyleteket eredményező gazdasági tevékenységbe kezdjen, a tervezett tevékenység jövedelmezőségére vonatkozó tanulmány megrendelése gazdasági tevékenységnek tekinthető akkor is, ha a tanulmány célja annak vizsgálata, hogy a tervezett tevékenység mennyire jövedelmező, valamint a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára, amely szerint vannak olyan helyzetek, amelyekben a héalevonási jog az adóköteles tevékenység megkezdése előtt (a beruházási fázisban) végzett termékbeszerzések és/vagy szolgáltatások ezen időszakban történő igénybevétele tekintetében gyakorolható akkor is, ha a beszerzett tevékenységeket és az igénybe vett szolgáltatásokat később az adóköteles tevékenység keretében nem használják fel, azonban a héalevonási jog kizárólag akkor gyakorolható, ha a termékek beszerzésének és/vagy a szolgáltatások igénybevételének időpontjában az adófizetésre kötelezett

személy szándéka bizonyítottan az volt, hogy e termékeket és/vagy szolgáltatásokat a későbbi adóköteles tevékenység céljára használja fel.

- 13 Ami a *harmadik kérdést* illeti, a felperes előadja, hogy azt kell megállapítani, hogy a 2006/112 irányelv értelmében az a vevő – mint adófizetésre kötelezett személy –, amely szerződés alapján vállalja a jelen ügyben szereplőhöz hasonló költségek viselését, az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéssel érintett ingatlanok eladójával szemben közvetítőként jár-e el.
- 14 Ami a *negyedik kérdést* illeti, a felperes úgy véli, hogy e kérdés abból a szempontból releváns, hogy a felek a szerződésben meghatározhatják, hogy a vevő vagy az eladó köteles-e az átruházott ingatlanokra vonatkozó adminisztratív ügyletekből eredő költségeket viselni, amely ingatlanokon a vevőnek az eladóval szemben a tulajdonjog jövőbeni átruházása követelésének joga áll fenn. A 2006/112 irányelvnek a felek választási lehetőségével kapcsolatos rendelkezéseit arra tekintettel kell értelmezni, hogy az így megvalósított ügyleteket terhelő hÉA levonásához való jog e személyt megilleti-e.
- 15 Az alperesek viszont úgy vélik, hogy a hektáronkénti 750 euró összeg a földterület átruházása fejében a felperes által az eladó javára nyújtott szolgáltatások ellenértéke. Az alperesek előadják, hogy az eladási ár magában foglalja a hektáronkénti 750 euró összeget is, és hogy az ár csökkentése révén vagyontárgyak és szolgáltatások, vagyis a földterületek telekkönyvezéséhez és ingatlan-nyilvántartásba vételéhez kapcsolódó szolgáltatások, valamint az ingatlanok jogszabályi feltételek szerinti átruházásának fejében a felperes részéről felmerült kiadások felcserélése történt. Következésképpen a felperes részéről felmerült kiadások nem adóköteles műveletek céljára, hanem az eladó javára szolgálták. A felperes közvetítőként járt el, és a hÉA szempontjából az ingatlanok telekkönyvezésével és ingatlan-nyilvántartásba vételével kapcsolatos szolgáltatások vevőjének és viszonteladójának minősül.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid összefoglalása

- 16 Tekintettel arra, hogy a felek álláspontja eltér, mivel eltérően értelmezik a 2006/112 irányelv rendelkezéseit abban a tekintetben, hogy a felperes által vevőként – mint adófizetésre kötelezett személy – a tulajdonjog jövőbeni átruházásának követelésére vonatkozó jogával érintett földterületek közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzése alkalmával viselt költségek tekintetében levonhatja-e a hÉA-t, a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az elé terjesztett kérdés alapján a hivatkozott irányelv értelmezése nehézségekbe ütközik.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, az uniós jog nem szabályozza kifejezetten az ingatlanok közhiteles ingatlan-nyilvántartásba történő első bejegyzésével kapcsolatos műveletek tekintetében viselt költségek jogi rendszerét. A 2006/112 irányelv és az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat sem rögzíti,

hogy e költségek beruházási költségeknek vagy az eladó javára nyújtott szolgáltatásoknak minősíthetők-e.

- 18 A jogvita elbírálása érdekében meg kell határozni, hogy a felperes által végzett műveletek olyan „beruházási költségeknek” minősíthetők-e, amelyek tekintetében az adófizetésre kötelezett személy a héát levonhatja. Mindazonáltal a 2006/112 irányelv értelmezéséből és a Bíróság hasonló ügyekben született ítélezési gyakorlatának elemzéséből nem következik az, hogy e költségek milyen mértékben minősíthetők olyan, beruházást előkészítő ügyleteknek, amelyek után az adófizetésre kötelezett személy jogosult a héát levonására. Annak ellenére, hogy az említett ügyletek besorolására a nemzeti bíróság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, az uniós jogi rendelkezéseknek az alapügy tényállására történő helyes alkalmazása érdekében a kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek tartja, hogy a Bíróság értelmezze a szóban forgó rendelkezéseket.

MUNKADOKUMENTUM